

Til lovforslag nr. L 178. Betænkning afgivet af Retsudvalget den 13. maj 1997

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven

(Hurtigere behandling af civile sager m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til justitsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige henvendelser fra:

Advokatfirmaet Simonsen, Sørensen, Søndergaard, Maribo,
Cohn, Herluf, København, og
Foreningen af Registrerede Revisorer.

Der er af justitsministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* med de af justitsministeren stillede ændringsforslag.

Et mindretal (Venstres medlemmer af udvalget) er tilfreds med, at lovændringen vil medføre, at den danske retsplejelov nu er i overensstemmelse med menneskerettighedskonventionens bestemmelser og intentioner, nemlig den kortest mulige sagsbehandlingstid ved domstolene.

Derimod er mindretallet, således som det også blev udtrykt ved lovforslagets 1. behandling i Folketinget, noget betænkelig ved den tilsyneladende uindskrænkede dominans, som nu tillægges retten. Selv om det ikke på forhånd kan antages eller formodes, at nogen dommer eller ret vil misbruge den ret vidtgående sagsledelseskompetence, bør det fremhæves, at det vigtigste ved domstolsbehandlingen

trods alt er at få afsagt rigtige domme og kendelser. Hvis der derfor undtagelsesvis fremkommer nye påstande, nye beviser, nye anbringender eller andre nova efter gældende fristers udløb, skal dommerne ikke håndhæve fristerne restriktivt, men liberalt og med hensyntagen til opnåelsen af et rigtigt resultat.

Ej heller over for parternes advokater må dommerne være der for restriktive. Hvis der gives udeblivelsesdom, respektive afvisningsdom på grund af manglende overholdelse af frister, vil advokaterne løbe ind i erstatningskrav og på den måde faktisk blive parter i sagerne, hvilket ikke kan være i domstolenes eller nogens interesse. Også her må domstolene altså udvise en vis skønsomhed. Efter mindretallets mening tager lovforslaget alene sigte på at undgå smøleri eller dog unødigt forhalelse af sagerne. De civile retssager skal føres i et samarbejde mellem dommerne og advokaterne, ikke med dommeren (dommerne) som en slags modpart.

Når det f.eks. i retsplejelovens § 355, stk. 4, hedder: »Retten kan endvidere fastsætte tidspunktet for domsforhandlingen«, må dette forstås således, at dommeren ikke enevældigt giver advokaterne et tidspunkt for domsforhandlingen, men forhandler tidspunktet med advokaterne, eller som der står i det foregående punktum »...efter drøftelse med parterne...« I fogedretspraksis får rekvirenterne et mødetidspunkt opgivet skriftligt uden mulighed for at få dato og tidspunkt ændret, hvis det ikke passer i rekvirentens program. Således må de civile retssager ikke udvikle sig med den begrundelse, at det hele skal gå hurtigt.